Сині кобольди
В чорній траві,
І вітровій,
Мов плач Ізольди.

Вівса шумкі
Річкою ллються,
Боляче б'ються
Глоду гілки.

Чи то сараї,
Чи то доми?
Що за дими
На небокраї?

Де ми? Овва!
Гудуть вокзали.
Як ви сказали?
Шарлеруа!

Ох, який смород,
Гамір і шум!
Вгонить у сум
Хмурий цей город.

Як же терпіть?
В ніс, в уші лізе
Лязкіт заліза,
Сопухи й піт...

Сині кобольди
В чорній траві,
І вітровій,
Мов плач Ізольди.